

eller flere af disse Præmieobligationer, og ere overordentlig smukt udstyrede, saaledes at vedkommende tror, at han har faaet et udmærket godt Papir. Det hele gaar imidlertid kun ud paa, at vedkommende faar f. Eks. en Hundredel af en eller flere Obligationer, og det er ikke bestemt individualiserede Obligationer, men det er ganske generelt antydet, at de faa en Hundrededel i en af disse Obligationer. Man har derhos ikke Spor af Garanti for, at den, der siges at være Forhandler af disse Obligationer, hvilket ofte er et eller andet Hamborgerfirma, overhovedet ejer dem, og selv om det maatte være Tilfældet, kan den, der har købt en saadan Andel, alveles ikke gøre sin Ret gældende, thi hvorledes skal han nogen Sinde kunne faa denne Andel udbetalt? Han ved ikke en Gang, hvem hans Medejere i denne Obligation ere. Hele denne Trafik sigter nærmest til at give vedkommende Vejledning til at deltage i Præmiefordelingen, men saaledes som Ordene i § 4 af Loven af 6te Marts 1869 om Klasse-lotteriets Ordning lyder, kan man vel næppe ramme denne Handel, idet det ikke altid kan skønnes, at der ikke ligger en virkelig Handel til Grund for Transaktionen.

Det er disse Misbrug, vi have ment at ville hæmme ved Lovforslaget, medens man derimod ikke synes, at der er Grund til at hæmme den legitime og reelle Handel med disse Obligationer, og det saa meget mindre, som en Del af disse Obligationer ere anbragt her i Landet gennem direkte Emission fra meget ansete Banker eller Bantierfirmaer. Saaledes er f. Eks. det svenske 10 Thalers Præmielaan anbragt her i Landet ved D. B. Adler; ligeledes er det finske 10 Thalers Præmielaan anbragt af samme Firma, og Pariser — 400 Francs — Obligationer gennem Privatbanken. Det er altsaa meget ansete Firmaer, der ved direkte Emission have faaet disse Papirer bragte ind i Landet; men en saadan legitim og reel Handel finde vi ingen Anledning til at lægge Hindringer i Vejen. Det er altsaa nærmest Kolportagen og Udstykningen af Obligationerne, som vi mene bør rammes, idet vi tro, at de værste Misbrug derved ville forhindres.

Det har ogsaa været under Overvejelse, om man ikke kunde komme et andet Forhold til Livs, nemlig Salg ved Afdrag. Men efter nærmere Overvejelse have vi ment, at det ikke var ganske rigtigt, idet der jo godt kan ske meget reelle og lovlige Handler ved, at vedkommende Køber erlægger sin Købesum i enkelte Afdrag og altsaa først faar Obligationen, naar han har erlagt sine Afdrag.

Vi have derfor troet, at det ikke vilde være rigtigt at røre ved dette Forhold ved denne Lov.

Det er i Overensstemmelse hermed, vi have tilladt os at stille de forfælske Endringsforslag, hvoraf navnlig jo det første gaar ud paa at forbyde Kolportage med den Slags Obligationer og forbyde deres Udstykning. Men vi have tillige ment, at det ikke blot er Kolportagen af Obligationerne, som man bør forbyde, men ogsaa Salg af Beviser for Ketten til at erholde Obligationer. Der er nemlig en Højesteretsdom, som synes at gøre, eller som i hvert Fald kan gøre det meget tvivlsomt, om Kolporteringen af saadanne Beviser, der give Ret til at faa Obligationer, kan sættes lige med Kolportering af selve Obligationerne. For at afstære dette have vi altsaa tilladt os ogsaa at foreslaa, at det er forbudt at kolportere disse saakaldte Beviser. — De øvrige Endringsforslag ere egentlig Konsekvenser af det første Endringsforslag, thi hvis man altsaa gaar bort fra selve Forbudet mod at handle med Obligationerne, maa selvfølgelig § 2 ændres i Overensstemmelse hermed. Jeg behøver ikke nærmere at komme ind paa disse Endringsforslag, der ere stillede under Nr. 2—4.

Naar vi have foreslaet, at § 4 skal udgaa, beror det paa, at denne Bestemmelse jo var indsat, fordi Lovforslaget gik ud paa ubetinget Forbud mod Handel med Obligationer, og derfor var det nødvendigt, at der blev givet en Frist, inden hvilken det traadte i Kraft. Men naar Lovforslaget indskrænkes til kun at angaa Forbud mod Kolportering og Udstykning, er der vel ikke noget i Vejen for, at det kan træde i Kraft straks, idet det jo er rigtigt, at disse Misbrug blive fjernede saa hurtigt som muligt. — Det er en Selvfølge, at hvis disse Endringsforslag vedtages, maa Lovforslagets Titel forandres, hvilket er foreslaet i Endringsforslag under Nr. 6. — Jeg skal i Genhold til disse korte Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage de stillede Endringsforslag.

Det Hansen: Den Højesteretsdom af 12te Marts 1879, som den ærede Ordfører omtalte, har vist, at man ikke ved § 4 i Loven af 6te Marts 1869 om Klasse-lotteriets Ordning har været i Stand til at forhindre en Trafik, som i Virkeligheden gaar ud paa et Lotterispil ved Hjælp af Præmieobligationer, saaledes at det, der er Genstand for Transaktion eller Forhandling, i Virkeligheden kun er en Afgang for den paagældende Køber til at spille med i et vist Antal